

भर्भरः

भनत्कारः, पुं, (भ + भावे षच् कारः । भनदिय-
यत्तश्चकारः कारः करणं यच् ।) अतुकार-
शब्दः । कङ्कादिभ्रनिः । यथा, कालिदासः ।
“उद्वेक्षुजवत्किङ्कभनत्कारः चर्चं वाच्यं-
ताम् ॥”

भम, उ भवे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा-परं-
सकं-सेट् । उदित्वात् ऋवेट् ।) उ, भमित्वा
भान्ता । इति दुर्गादासः ।

भम्यः, पुं, (लम्कः प्रयोदरादित्वात् साधुः ।)
सम्यातपतनम् । लम्कः । इति जटाधरः ॥
(यथा, महावीरचरिते । [ताः ॥”)

“पुच्छास्फोटदलत्-समुद्रविवरैः पातालभम्याश्च
भम्याः, पुं, (भम्यं लम्कं आराति आददातीति ।
आ + रा + बाहुलकात् डुः ।) वानरः । इति
शब्दरत्नावली ॥

भम्याशी, [न] पुं, (भम्येन सम्यातेन अत्रातीति ।
अश्र + णिनिः । मत्स्यादिधारणकाले भम्य-
दानपूर्वकपतनादस्य तयात्मम् ।) मत्स्यरङ्ग-
पत्नी । इति जटाधरः ॥

भम्यो, [न] पुं, (भम्यो लम्फोऽप्यस्यति । भम्य
+ “अत् इतिठौ” ५ । २ । ११५ । इति
इतिः ।) वानरः । इति शब्दरत्नावली ॥

भरः, पुं, (भौर्यति जीर्णो भवति प्रतनादिस्थान-
मनेनेति । भ्र + “ऋदोरप्” ३ । ३ । ५७ ।
इत्यप् ।) निर्भरः । पर्वतावतीर्णजलप्रवाहः ।
इत्यमरः । २ । ३ । ५ ॥ (सङ्ग्रहः । यथा,
नैषधे ॥ २ । ३२ ।

“कलसे निजहेतुदृक्कणः

किमु चक्रभ्रमिकारिता गुणः ।

च तदुक्कुचौ भवन् प्रभा-
भ्रचक्रभ्रमिमातनोति यत् ॥”

“य कलसः प्रभाक्षेप्य कान्तिसम्बहेन चक्रभ्रमिं
कुलाजचक्रभ्रममातनोति जगयति । यद्वा
प्रभाभ्ररे कान्तिप्रवाहे चक्रभ्रमिं चक्रवाक-
भ्रान्तिमातनोति ।” इति तट्टीका ॥

भरा, स्त्री, (भर + टाप् ।) भरः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

भरी, स्त्री, (भर + डीष् ।) भरः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

भर्ष, श्र उत्तौ । भर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-सकं-सेट् ।) रेफोपधः । श्र, भर्षेती
भर्षन्ती । गुणस्थानरहितानां तुदादिपाठफलानु
श्रचन्तानामादीपोरिति बुभो विभाषा वेदेषू-
च्चारणभेदश्च । भर्षे सप्तर्षनम् । इति दुर्गादासः ॥

भर्षी, श्र उत्तौ । भर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-सकं-सेट् ।) श्र, भर्षेती भर्षन्ती ।
भर्षे सप्तर्षनम् । इति दुर्गादासः ॥

भर्ष, श्र उत्तौ । भर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-सकं-सेट् ।) श्र, भर्षेती भर्षन्ती ।
भर्षे सप्तर्षनम् । इति दुर्गादासः ॥

भर्भरः, पुं, (भर्भर इत्ययत्तशब्दं रातीति । रा +
कः । यद्वा, भर्भरति शब्दायते इति । भर्भर +

भल्लकं

वहुलवचनात् अरः ।) वाद्यविशेषः । इत्यमरः ।
१ । ७ । ८ ॥ चर्मपुटाच्छादितकाष्ठस्थानम् ।
इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥ करङ् इति ख्यातः ।
“हिच्छिमो डङ्गरीप्रोक्तो भर्भरः पटहः स्तुतः ॥”
इति भरतधृतवैकुण्ठः ॥

तत्प्रयोगः । भल्लकी २ भल्ली ३ भल्लरी ४
भल्लरी ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
हठयोगप्रदीपिकायाम् । ४ । ८५ ।

“आदौ जलधिनीमृतमेरीभर्भरसम्भवाः ॥”
भर्भर्यते निन्द्यते इति । भर्भरं भर्षे + अरः ।)
कलियुगम् । (भर्भरी भर्भरशब्द इवास्त्वस्येति ।
अच् ।) नदभेदः । इति मेदिनी । रे, १५८ ।
(हिरण्याक्षपुत्रविशेषः । यथा, हरिवंशे ।
३ । ७६ ।

“हिरण्याक्षसुताः पञ्च विद्वांसः सुमहाबलाः ।
भर्भरः शकुनिश्चैव भूतधन्तापनक्षया ।
महानाभश्च विक्रान्तः कालनाभस्तथैव च ॥”

भर्भरकः, पुं, (भर्भर + स्वार्थे कन् ।) कलियुगम् ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥

भर्भरा, स्त्री, (भर्भर्यते निन्द्यते इति । भर्भरं
भर्षे + बाहुलकात् अरः । ततश्चाप् ।) वेश्या ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥ (जलशब्दविशेषः । यथा,
काशीखण्डे । २६ । ६८ । [वती ॥”)

“किण्टीश्रवन्द्या भाङ्कारकारिणी भर्भरा-
भर्भरी, स्त्री, (भर्भर + गौरादित्वात् डीष् ।)
भर्भरवादम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
हरिवंशे । २३७ । २ ।

“गोमुखाङ्गमराणाञ्च मेरीयां सुरजः सद्यः ।
भर्भरी हिच्छिमानाश्च वञ्चयन्त महाखनाः ॥”)
भर्भरीकः, पुं, (भर्भर्यतीति । भर्भरं + “पर्य-
रीकादयश्च” उर्णा । ४ । २० । इति ईकन्
प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) शरीरम् ।

इत्युदादिकोषः ॥ देशः । पित्रम् । इति संघिम-
सारे उर्णादित्तिः ॥

भल्लभ्रजा, स्त्री, (भल्लभ्रज इत्ययत्तशब्दो-
ऽस्यस्यति । अच् ।) हस्तिकर्मास्थानम् ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥

भल्लरी, स्त्री, (भल्लरी ।) प्रयोदरादित्वात् लजोपः ।)
हुडुक्कः । भर्भरवादम् । बालचक्रम् । केश-
चक्रम् । इति मेदिनी । रे, १५६ ॥

भल्ला, स्त्री, कन्या । आतपस्त्रोन्मिः । इति
मेदिनी । ने, २० ॥

भल्लः, पुं, वर्षसङ्करजातिविशेषः । इति जटाधरः ॥
च चत्त्रियात् ब्राह्म्यात् सवर्णार्थां जातः । (यथा,
मनुः । १० । २२ ।

“भल्लो मल्लश्च राजन्यात् ब्राह्म्यजिह्विवरेवच ॥”
प्रहासकः । इति महाभारतम् ॥ भौङ् इति
भाषा ॥ (स्त्री, भर्भरवादम् ।)

भल्लकं, स्त्री, (भल्ल + स्वार्थे कन् ।) कांश्चनिर्मित-
करताकम् । यथा, तिथ्यादित्तत्त्वे ।

“शिवामारे भल्लकश्च सध्यागारे च शङ्कम् ।
दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुरीच न वादयेत् ॥”

भषाश

भल्लकश्चः, पुं, (भल्लो भल्लकशब्द इव कश्चः
कश्चखरो यस्य ।) पारावतः । इति हारा-
वली ॥ ८७ ॥

भल्लरी, स्त्री, (भल्लं भल्लकशब्दं रातीति ।
रा + कः । स्त्रियां डीष् ।) हुडुक्कः । भर्भर-
वादम् । (यथा, काशीखण्डे । २६ । ६८ ।

“भल्लरीवादकुण्डला भल्लभ्रभाणजलाहता ॥”)
बालचक्रम् । बालङ्गीति ख्यातम् । इति मेदिनी ।
रे, १५६ ॥ मुहम् । श्लेदः । इत्यजयपालः ॥

भल्लिका, स्त्री, (भल्लीव कायतीति । कै + कः ।
प्रयोदरादित्वात् साधुः ।) उड्गर्जनपटः । स्त्रीतः ।
इति मेदिनी । कै, ६६ ॥ उड्गर्जनमलम् । इति
शब्दरत्नावली ॥

भल्ली, स्त्री, (भल्ल + डीष् ।) भर्भरवादम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥

भल्लोलः, पुं, (भर्भरं किम् ताडशः सन् लीलः ।
ततः प्रयोदरादित्वात् साधुः ।) तर्कलासकः
इति हारावली ॥ २१३ ॥ टङ्गयार वांटुल
इति भाषा ॥

भष, वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-
सेट् ।) आदाखरी । भषति । घडखरी चाय-
मिति केचित् । भूषति । इति दुर्गादासः ॥

भष, ञ यष्टे । पिधाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भां-उभं-सकं-सेट् ।) ञ, भषति नायते
वक्षं जनी यक्षाति परिदधाति वेत्यर्थः । सप्तम-
खरादिरयमिति पूर्वचन्द्रत्रिकोपनरामाः ।
अर्षति अर्षते । इति दुर्गादासः ॥

भषं, स्त्री, (भष यष्टे + अच् ।) खिलम् । इत्यजय-
पालः ॥

भषः, पुं, (नायति वधते भषणाय भष्यति यद्धते
इति वा । भष + “खनो च षा” १ । ११२५ ।
इति ष ।) मत्स्यः । इत्यमरः । १ । १० । १ ॥
(यथा, भगवद्गीतायाम् । १० । ३१ ।

“भषायां मकराक्षि क्षीतधामक्षि जाड्वी ॥”
मकरः । यथा, रामायणे । २ । ११४ । ४ ।

“जीनमीनभषयाहं क्षयां गिरिपदीमिव ॥”)
तापः । वनम् । इति मेदिनी । ष, १२ ॥

भौगराशिः । यथा,—
“साहस्रमभष मेधे वसुधाहो घटे हवे ॥”

इति समयप्रदीपः ॥

भषकेतनः, पुं, (भषो मकरो मीनो वा केतनं केतु-
रस्ये ।) कन्दर्पः । इति हलायुधः ॥

भषा, स्त्री, (भष् + अच् ततश्चाप् ।) नागवला ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११७ ॥

भषाङ्गः, पुं, (भषः अङ्गो यस्य ।) अनिरुहः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (कन्दर्पः । यथा, श्रीकण्ठ-
चरिते । ११ । २ ।

“यत्कला किल भषाङ्गुलिन्द-
शब्दमानवङ्गिश्रवतमाधात् ॥”)

भषाश्रनः, पुं, (भषान् मत्स्यान् अत्रातीति ।
अश्र भोजने + कर्षेरि ल्युः ।) शिशुमारः ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥